

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana – broj dvadeset sedam

Jeff Pippenger

2026-01-14

Broj dvadeset i sedam

Bilježimo istine koje Lav iz Judina plemena sada razotkriva. Usklađujemo istine kako bismo obradili poruku Joela, koju je Petar u knjizi Djela prepoznao kao poruku poznoga dažda. Približavamo se istinama koje su sada u procesu ispunjenja, kao istinama koje izvršavaju konačno razdvajanje dviju skupina koje se uvijek očituju kada se razotkrije istina kušnje. Također se bavimo tim istim razotkrivenim istinama ne samo kao riječima trećega anđela koji razdvaja, nego i kao riječima koje izvršavaju zapečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće. Treći anđeo i čisti i pročišćuje.

Od srpnja 2023. Lav iz plemena Judina postupno otpećuje istine povezane s vanjskim i unutarnjim crtama u povijesti ostatka Božjega naroda. Sada otvaramo Evanđelje po Mateju, sa svrhom da razumijemo ulogu Petra. Petar je simbol Kristova saveznog odnosa s Njegovom kršćanskom zaručnicom—Crkvom koju će sagrađiti na Stijeni. Petar predstavlja prvu, a također i posljednju kršćansku zaručnicu. Petar je prikazan kao upravo taj simbol u središnjem retku jedanaestoga i dvadeset i drugoga poglavlja Mateja, a ta su poglavlja središnja poglavlja usporednih linija Postanka i Otkrivenja, od jedanaestoga do dvadeset i drugoga poglavlja. Petar predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće u posljednjim danima, a u tom se odlomku nalazi u Cezareji Filipovoj, koja je Panijum iz Daniela 11,13–15.

Petar je u Paniju, a također se nalazi i na dan Pedesetnice, u gornjoj sobi o trećem satu, a zatim u hramu o devetom satu. Tih šest sati predstavljaju vremensko razdoblje tijekom kojega se pečati sto četrdeset i četiri tisuće sve do dolaska nedjeljnoga zakona. Kristovo je raspeće također započelo o trećem satu, a On je umro o devetom satu, što je dovelo do uskrsnuća, koje je započelo pedesetničko razdoblje što je završilo s Petrom na Pedesetnicu o trećem i devetom satu. Kada je Providnost poslala evanđelje poganima, Kornelije je poslao po Petra o devetom satu. Treći je sat također predstavljao jutarnju žrtvu, a deveti sat večernju žrtvu.

Razdoblje od šestoga sata bilo je predstavljeno razdobljem sastanka tabora u Exeteru i velikim razočaranjem od 22. listopada 1844. U Djelima se Petar prikazuje kako dolazi u jedinstvo s ostalima koji sačinjavaju sto četrdeset i četiri tisuće na kraju prvoga poglavlja, kada je Juda zamijenjen Matijom. Tada je broj bio popunjen. U toj se priči prepoznaje određeni napredak.

Petar je najprije u gornjoj sobi, a potom u hramu. Kad je u gornjoj sobi, treći je sat, a u hramu je deveti sat. Izlaganje u treći sat proizvelo je krštenje tri tisuće duša.

Tada se krstiše oni koji rado primiše njegovu riječ; i istoga dana pridruži im se oko tri tisuće duša. Djela 2,41.

Od numeracije na kraju prvoga poglavlja pa sve do hrama u deveti čas, to razdoblje predstavlja pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće.

Stotinu i četrdeset i četiri tisuće iznijet će poruku opravdanja vjerom, koja je poruka trećega anđela u istini. Opravdanje je Božje djelo kojim se slava čovjekova polaže u prah, kao što je sestra White tako prikladno zapazila.

„Što je opravdanje vjerom? To je Božje djelo kojim se čovjekova slava polaže u prah i kojim se za čovjeka čini ono što on sam nema moći učiniti za sebe. Kada ljudi uvide vlastitu ništavnost, spremni su odjenuti se u Kristovu pravednost. Kada počnu hvaliti i uzvisivati Boga po vas dan, tada se gledanjem preobražavaju u isto obličje. Što je novorođenje? To je otkrivanje čovjeku kakva je njegova vlastita stvarna narav, da je u sebi bezvrijedan. Te pouke vi nikada niste naučili. O, kad biste mogli spoznati vrijednost ljudske duše.“ Manuscript Releases, svezak 20, 117.

Primjer poruke opravdanja kakvu iznosi sto četrdeset i četiri tisuće jest Gideon, koji je saveznički čovjek, jer mu je ime promijenjeno u Jerubaal. Gideonova se poruka sastojala u tome da je stavio upaljenu baklju unutar zemljane posude, zatim razbio posudu, zatrubio u trubu i povikao: „mač Gospodnji i Gideonov.“ Gideonov mač bio je također mač Gospodnji, jer mač je Riječ Božja, koja je sjedinjenje božanstva s čovječtvom. Ta je poruka bila predstavljena trubom i njegovim povikom, dok je razbijao posudu. Posuda je čovječstvo, koje mora biti slomljeno, ili poniženo u prah, kako bi slava svjetla Božjega mogla zasjati.

Prije nego što je objavio poruku, Gideon je kroz postupak kušnje okupio 300 ljudi. Kada je taj postupak završio, Gideon je imao tristo ljudi. Broj 300 jest desetina od tri tisuće na Pedeseticu. Oni predstavljaju vojsku koja se podiže u Ezekielu trideset i sedam, koja ulazi u vječni savez.

Tako sam prorokovao kako mi je zapovjedio, i dah uđe u njih, te oživješe i stadoše na svoje noge, vojska vrlo velika. Tada mi reče: Sine čovječji, ove su kosti sav dom Izraelov. Evo, govore: Kostí naše posušíše se, i nada naša propade; odrezani smo sa svojih strana. Ezekiel 37,10.11.

Dom Izraelov odsječen je po svojim dijelovima, a Ezekiel će prikazati kako će dijelovi Jude i Efrajima koji su bili odsječeni postati jedan narod. Ta je vojska sastavljena od dva štapa koja su bila odvojena, ali su spojena u jedan štap kada stupe u savez s Bogom.

Štoviše, sklopit ću s njima savez mira; bit će to s njima savez vječni. I nastanit ću ih, i umnožiti ih, i postaviti ću svoje svetište posred njih do vijeka. I moj ću šator biti s njima: da, ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj narod. I pogani će spoznati da ja, Gospodin, posvećujem Izraela, kad moje svetište bude posred njih do vijeka. Ezekiel 37:26–28.

„Pogani će spoznati da Jahve“ posvećuje Izraela kada stavi svoje Svetište usred njih. Povezivanje Božjeg Svetišta s Božjim narodom predstavlja povezivanje ljudskog hrama s božanskim hramom, a kada se to dogodi, Božjih vjernih tristo biva zapečaćeno, i svijet može biti opomenut jedino

promatrajući narod koji je posvećen tijekom krize nedjeljnog zakona.

„Djelo Duha Svetoga jest osvjedočiti svijet o grijehu, o pravednosti i o sudu. Svijet može biti upozoren jedino tako da vidi one koji vjeruju istini posvećene istinom, kako djeluju po uzvišenim i svetim načelima, pokazujući u visokom, uzdignutom smislu crtu razgraničenja između onih koji drže Božje zapovijedi i onih koji ih gaze pod svojim nogama. Posvećenje po Duhu obilježava razliku između onih koji imaju Božji pečat i onih koji svetkuju krivotvoreni dan poćinka. Kad dođe kušnja, jasno će se pokazati što je žig Zvijeri. To je svetkovanje nedjelje. Oni koji, nakon što su čuli istinu, i dalje smatraju ovaj dan svetim, nose potpis čovjeka grijeha, koji je pomislio promijeniti vremena i zakone.” Bible Training School, 1. prosinca 1903.

Božje je svetište sjedinjeno s Njegovom crkvom kada se crkva preobrazi iz crkve vojujuće u crkvu pobjedonosnu. Savez na koji se Ezekiel poziva izložen je u vezi sa sjedinjenjem dvaju štapova, koji tvore jedan narod.

Reci im: Ovako govori Gospodin Bog: Evo, uzet ću štap Josipov, koji je u ruci Efrajimovoj, i plemena Izraelova, drugove njegove, te ću ih pridružiti njemu, to jest štapu Judinu, i učinit ću ih jednim štapom, i bit će jedno u mojoj ruci. A štapovi na koje pišeš neka budu u tvojoj ruci pred njihovim očima. I reci im,

Ovako govori Gospodin Bog: Evo, uzet ću sinove Izraelove između pogana kamo su otišli, i sabrat ću ih odasvud te ih dovesti u njihovu zemlju. I učinit ću ih jednim narodom u zemlji, na gorama Izraelovim; i jedan će kralj svima njima biti kralj; i neće više biti dva naroda, niti će više ikada biti razdijeljeni na dva kraljevstva. Niti će se više onečišćivati svojim idolima, ni svojim gadostima, ni ikojim svojim prijestupima; nego ću ih izbaviti iz svih njihovih prebivališta u kojima su sagriješili i očistit ću ih: tako će oni biti moj narod, a ja ću biti njihov Bog. Ezekiel 37,19–23.

Efrajimov štap i Judin štap predstavljaju dva razdoblja rasijanja od 2520 godina nad Efrajimom i Judom, koja su svoj završetak dosegla 1798. godine, odnosno 22. listopada 1844. Oni su postali jedan narod suvremenog duhovnog Izraela 22. listopada 1844., kada je započelo djelo čišćenja njegova naroda, odnosno njegova Svetišta. Ta povijest predočava povijest sto četrdeset i četiri tisuće koji će biti očišćeni i pročišćeni od Glasnika Saveza koji iznenada dolazi u svoj hram u vrijeme nedjeljnog zakona. Kada se to čišćenje ispuni, neposredno uoči nedjeljnog zakona, crkva pobjedonosna imat će kralja nad sobom, a taj je kralj David, koji je započeo svoju vladavinu u tridesetoj godini. To je isti David koji je u prvom poglavlju Evandjelja po Mateju četrnaesti naraštaj od Abrahama. To prepoznaje trećeg svjedoka o Davidu u vrijeme nedjeljnog zakona. Silnu vojsku koja se podiže iz dvaju štapova predvodi kralj David, kada crkva bude očišćena od kukolja.

I sluga moj David bit će kralj nad njima; i svi će imati jednoga pastira. Također će hoditi po mojim sudovima i držati moje uredbe te ih vršiti. I prebivat će u zemlji koju sam dao svome sluzi Jakovu, u kojoj su prebivali vaši oci; i prebivat će u njoj oni, i njihova djeca, i djeca njihove djece dovijeka; i sluga moj David bit će njihov knez zauvijek. Ezekiel 37,24.25.

Ta vojska su također svećenici iz Prve Petrove, drugoga poglavlja, koji imaju trideset godina kada započinju svoju službu.

I vi se, kao živo kamenje, ugrađujete u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve, ugodne Bogu po Isusu Kristu. 1. Petrova 2,5.

Te su svećenike također predočavala tristo milleritskih propovjednika koji su uzeli tristo karata iz 1843. godine koje su bile objavljene te se njima služili kako bi svojem naraštaju prenijeli poruku.

„Nakon stanovite rasprave o toj temi, jednoglasno je izglasano da se litografira tristo primjeraka sličnih ovome, što je ubrzo i ostvareno. Nazvani su ‘kartama iz ’43.’ Ovo je bila vrlo važna konferencija.” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

„Naša nam povijest sada pokazuje da su postojale stotine onih koji su poučavali prema istim kronološkim kartama kao i William Miller, svi istoga obilježja. Tada je postojalo jedinstvo poruke, sve na jednoj temi: dolazak Gospodina Isusa u određeno vrijeme, 1844.“ Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

Tri stotine mileritskih propovjednika izvršili su svoje djelo tijekom povijesti prvoga anđela, a nadahnuće nas obavještava da prvi anđeo predočuje trećega anđela. Oni su, prema Josephu Batesu, bili „svi istoga kova“. Gideon poučava svoju vojsku od tristo ljudi da čini kako je on činio. Tri stotine mileritskih propovjednika, koji su bili predočeni Gideonovom vojskom od tristo ljudi, trebaju biti poravnani kod 11. rujna, gdje je prva poruka osnažena i kušnja započinje.

Tada Jerubaal, koji je Gideon, i sav narod što bijaše s njim, uraniše i utaboriše se kraj zdenca Haroda; a tabor Midjanaca bijaše njima sa sjeverne strane, kod brežuljka More, u dolini. I Jahve reče Gideonu: Naroda što je s tobom previše je da bih Midjance predao u njihove ruke, da se Izrael ne bi hvalio protiv mene govoreći: Moja me vlastita ruka izbavila. Zato sada idi te objavi na uši narodu govoreći: Tko je plašljiv i bojažljiv, neka se vrati i rano ode s gore Gileada. I vrati se od naroda dvadeset i dvije tisuće, a ostade deset tisuća. I Jahve reče Gideonu: Naroda je još previše; svedi ih k vodi, i ondje ću ih za tebe iskušati. I bit će da onaj za koga ti kažem: Ovaj će ići s tobom, taj neka ide s tobom; a za koga god ti kažem: Ovaj neće ići s tobom, taj neka ne ide.

Tako je narod odveo k vodi; a Gospod reče Gideonu: Svakoga koji bude laptao vode svojim jezikom, kao što pas lapće, toga odvoji napose; isto tako i svakoga koji se spusti na svoja koljena da pije. A broj onih koji su laptali, prinoseći rukom k ustima, bijaše trista ljudi; a sav ostali narod spuštao se na svoja koljena da pije vode. Suci 7,1–6.

Gideonovo se ime mijenja u Jerubaal, što znači „boriti se protiv Baala“. Gideon znači „sjećitelj“, a Ivan Krstitelj položio je sjekiru na korijen stabla. Ivan je predoznačavao Williama Millera, glasnika prvoga anđela, gdje se Gideon i usklađuje. Gideon je Miller, alfa Ilija, u povijesti trojice anđela.

Midjanci su sjeverni neprijatelj, i utaboriše se kod brežuljka More, a Gideon kod izvora Haroda, što znači strah i užas. 11. rujna uvelo je terorizam, a prva je poruka poziv da se bojimo Boga. Gideon je na 11. rujna, kod izvora Haroda (terorizam), a sjeverni je neprijatelj u dolini kraj

brežuljka More, što znači rana kiša. Na 11. rujna počelo je padati škropljenje pozne kiše, koja je rana kiša, s brežuljka More. Nakon prve od dviju kušnji, dvadeset i dvije tisuće bijahu poslani kući s gore Gileada. Gilead znači putokaz, a putokaz na kojemu je dvadeset i dvije tisuće poslano kući jest prvo razočaranje od 19. travnja 1844. ili 18. srpnja 2020. Dvadeset i dva označuje putokaz prvoga razočaranja, kao što 22 označava dan kada je veliko razočaranje nastupilo 22. listopada 1844.

Sljedeći je ispit bio ispit vode, prikazan u mileritskoj povijesti sastankom u taboru u Exeteru, gdje su bila dva šatora povezana s vodom, predstavljajući tako dvije skupine štovatelja. Exeter znači „tvrđava na vodi”, a drugi su šator zauzimale lude djevice iz Watertowna. Exeter predstavlja Gideonov ispit vode, ali nije bila toliko riječ o samoj vodi koliko o načinu na koji se voda pila. Jedna je skupina bila previše umorna da bi nastavila kretati se dok je zahvaćala vodu, a druga je skupina nastavila ići naprijed. Jedna je skupina bila umorna skupina, predstavljena Leom nasuprot Raheli, koja je bila dobar putnik.

Služba Future for America bila je Gideon na 11. rujna, kada je prva od dviju kušnji trebala odstraniti veliku skupinu iz Gideonove čete. Terorizam 11. rujna označuje izvor Harodova straha i užasa, a brežuljak More identifikuje početak kasne kiše. Razdvajanje se dogodilo 18. srpnja 2020., kada je otišlo dvadeset i dvije tisuće, čime je broj dvadeset i dva označio dolazak vremena zadržavanja. Gideonovih tristo jesu oni koji prolaze drugu kušnju, a to je kušnja metodologije kasne kiše kako je prepoznata u Izaiji dvadeset i osam.

Petar je prisutan i u Paniju i na Pedesetnicu. Pedesetnica je nedjeljni zakon, a i Daniel 11, redak 16, također je nedjeljni zakon. Redci 13 do 15 jedanaestoga poglavlja Daniela jesu Panij, i ti redci predstavljaju vanjsku proročku povijest koja vodi do nedjeljnoga zakona, a Petar u Djelima apostolskim, u treći i deveti sat, predstavlja unutarnju proročku povijest koja vodi do nedjeljnoga zakona. Vanjska linija prepoznaje povijest koja vodi do žiga Zvijeri, a unutarnja prepoznaje povijest pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Budući da je Petar tako važan simbol i u vanjskoj i u unutarnjoj povijesti koja se sada nalazi u procesu ispunjenja, činilo se prikladnim smjestiti Petra u proročki kontekst koji teče ispod površinskoga čitanja Pisma.

Dvanaest mesijanskih proročanstava koja su u Evanđelju po Mateju označena kao ispunjena predstavljaju povijest sto četrdeset i četiri tisuće. „Vrijeme svršetka” označava početak reformnoga pokreta, i kao što je rođenje Arona i Mojsija označilo „vrijeme svršetka” u Mojsijevoj liniji, alfi Krista, tako su i rođenje Ivana i njegova rođaka Isusa označili „vrijeme svršetka” 1989. godine. Pitanje isplati li se razmatrati dvanaest mesijanskih proročanstava postaje još intrigantnije kada se stavi u kontekst postavljanjem drugoga pitanja. Koja još biblijska knjiga označava toliki broj mesijanskih ispunjenja kakav nalazimo u Mateju?

„Božje djelo na zemlji pokazuje, iz naraštaja u naraštaj, upečatljivu sličnost u svakoj velikoj reformaciji ili vjerskom pokretu. Načela Božjega postupanja s ljudima uvijek su ista. Važni pokreti sadašnjosti imaju svoju usporedbu u onima iz prošlosti, a iskustvo Crkve u prijašnjim vjekovima sadrži pouke od velike vrijednosti za naše vrijeme.” Velika borba, 343.

Svaki reformatorski pokret ima svoju početnu točku, koja je u Knjizi proroka Daniela označena kao „vrijeme svršetka“. Vrijeme svršetka u Kristovu reformatorskom pokretu bilo je Njegovo rođenje, koje je bilo protuslika i 1798. i 1989. godine,

Prvi mesijanski putokaz — 1989.

A oni mu rekoše: U Betlehemu judejskom; jer ovako je pisano po proroku: I ti, Betleheme, u zemlji Judinoj, nipošto nisi najmanji među knezovima Judinim; jer će iz tebe izaći Vladar koji će pasti narod moj Izrael. Matej 2,5.6.

Predviđanje

A ti, Betleheme Efrato, premda si malen među tisućama Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će biti vladar u Izraelu; čiji su izlasci od starine, od vječnosti. Mihej 5:2.

1989. bila je vrijeme svršetka za pokret trećega anđela. Nastupila je 126 godina nakon pobune iz 1863. godine i bila je predstavljena Ronaldom Reaganom i Georgeom Bushom starijim. Vrijeme svršetka u povijesti Mojsija bilo je rođenje Arona i Mojsija, kao što je vrijeme svršetka u povijesti Krista bilo rođenje Ivana Krstitelja i Krista. Kada se Danielova knjiga otpečati, kao što je bilo 1989. godine, dolazi do porasta znanja. Taj porast znanja vodi do druge oznake puta, utvrđujući kada se iz znanja koje je bilo otpečaćeno razvija poruka kušnje.

Svaki reformni pokret označava trenutak u kojem se poruka formalizira i potom postaje porukom kušnje. Krist uvijek unaprijed objašnjava kušnju prije nego što muškarce i žene smatra odgovornima za tu kušnju. Adamu i Evi unaprijed je rečeno kakve će posljedice nastupiti ako budu neposlušni, a Bog se nikada ne mijenja.

I zapovjedi Jahve, Bog, čovjeku govoreći: Sa svakoga drveta u vrtu slobodno jedi; ali s drveta spoznaje dobra i zla da nisi jeo, jer onoga dana kada budeš jeo s njega, zacijelo ćeš umrijeti. Postanak 2,16.17.

William Miller „formalizirao“ je ispitnu poruku prvoga anđela od 1831. do 1833. godine. Poruka o sto četrdeset i četiri tisuće bila je formalizirana 1996. godine objavljivanjem časopisa Time of the End, koji obrađuje posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela, zapečaćenih do 1989. godine. Te je godine također objavljena publikacija pod naslovom Prophetic Time Lines, koja je izložila metodologiju dvadeset i dva puta snažniju od pravila koja je usvojio William Miller. Ta su pravila sada izložena u publikaciji Prophetic Keys. Pravila kojima će se služiti svi koji naviještaju poruku trećega anđela jesu Millerova pravila.

„Oni koji sudjeluju u naviještanju poruke trećega anđela istražuju Sveto pismo prema istom načelu koje je usvojio otac Miller.“ Review and Herald, 25. studenoga 1884.

Millerova pravila su alfa, a Proročki ključevi omega. Jedini način da se prođe poruka proročkog kušanja jest primijeniti metodologiju proučavanja izloženu u Božjoj Riječi. Istinita poruka ne može se odvojiti od istinite metodologije koja tu poruku uspostavlja. U svakom reformnom pokretu iznosi se poruka kušanja za taj naraštaj, a ona uključuje ispravnu metodologiju kao sastavni element putokaza. Millerova poruka temeljila se na otpečaćenju knjige proroka Daniela. Njegova

je poruka bila Gideonova poruka, jer je i ona izvela vojsku od tri stotine.

I razdijeli onih tristo ljudi u tri čete te svakomu dade u ruku trubu, i prazne krčage, a u krčazima zublje. I reče im: Gledajte mene i činite tako; i evo, kad stignem na rub tabora, kako ja učinim, tako učinite i vi. Kad zatrubim u trubu ja i svi koji su sa mnom, tada zatrubite i vi u trube sa svih strana oko svega tabora i viknite: Mač Gospodnji i Gideonov. Suci 7:16–18.

Millerova poruka bila je „truba” i „mač”. Ipak, bio je to mač i Gideonov i Gospodnji. Riječ Gospodnja objavljena je 1611. godine, a 220 godina poslije Miller je objavio svoju poruku prvoga anđela. Deklaracija o neovisnosti objavljena je 1776. godine, a 220 godina poslije, 1996., objavljena je poruka trećega anđela. Millerova je poruka bila unutarnja poruka prvoga anđela Božjemu narodu, kako je prikazana viđenjem o rijeci Ulaju, najavljujući otvaranje suda. Poruka trećega anđela organizacije Future for America vanjska je poruka Božjega naroda, kako je prikazana viđenjem o rijeci Hiddekel, najavljujući završetak suda.

Proročku metodologiju predstavlja jedno od mesijanskih proročanstava koje Matej prepoznaje kao ispunjeno u Kristu te na taj način predodnačuje 1831., pri čemu „otac” predstavlja svoga sina 1996. Dva svjedoka metodologije jesu alfa i omega, a uz uključenost ljudskog glasnika zajedno uspostavljaju odnos oca i sina, što je odnos Ilijine poruke iz Malahije. Srca otaca obraćaju se djeci, i obratno. Millerova pravila trebaju se povezati s pravilima naslovljenima kao Proročki ključevi. Novo svjetlo mora se graditi na starome svjetlu. Oni koji odluče ne primjenjivati metodologiju iz 1831. i 1996. prokleti su. Jedna je skupina prokleta, a druga blagoslovljena. Izbor je vaš?

Drugi mesijanski putokaz — 1996.

Da se ispunji što je rečeno po proroku koji govori: Otvorit ću usta svoja u prisposodobama; izreći ću ono što je bilo skriveno od postanka svijeta. Matej 13,35.

Predviđanje

Otvorit ću usta svoja u prisposodbi; izreći ću zagonetke od starine. Psalmi 78:2.

Tajanstvene izreke; prisposobe koje Lav iz plemena Judina „izriče” predstavljaju redak po redak izlaganja istina koje su bile zapečaćene, ili držane u tajnosti od postanka svijeta. Jednom kada se poruka službeno uobliči, ona se potom osnažuje ispunjenjem proročanstva koje označuje početak vremena kušnje.

Kada je kasna kiša počela rominjati 11. rujna 2001., pobuna iz 1888. i Korahova pobuna bile su ponovljene. U pobuni u Minneapolisu 1888. godine i u Korahovoj pobuni bili su odbačeni Božji izabrani vjesnici zajedno s porukom koju su iznosili. I dijete i voda za kupanje bili su zajedno izbačeni. Bili su odbačeni pod pretpostavkom da je sav zbor jednako svet kao i oni koje je Bog izabrao. Pobunjenici nisu bili kadri vidjeti božanstvenost u ljudskim vjesnicima. Sve što su mogli vidjeti bili su oni sami, čovječstvo lišeno božanstvenosti, pa su stoga mislili da su svi isti.

A Korah, sin Isharov, sin Kehatov, sin Levijev, te Datan i Abiram, sinovi Eliabovi, i On, sin Peletov, sinovi Rubenovi, uzeše ljude; i digoše se pred Mojsijem, zajedno s nekima od sinova Izraelovih, dvjesto i pedeset knezova zbora, uglednih u zajednici, ljudi na glasu; i skupiše se

protiv Mojsija i protiv Arona te im rekoše: Previše prisvajate sebi, kad je sav zbor svet, svaki od njih, i Gospodin je među njima; zašto se onda uzvisujete nad zborom Gospodnjim? Brojevi 16:1–3.

Pobuna Korahova, 1888. godina i 11. rujna prikazani su kao odbijanje podložnosti Božjem izboru izabranoga vodstva, uz istodobno polaganje pouzdanja u lažnu definiciju Božjega zbora. Jeremija prepoznaje isti fenomen kada su pobunjenici tvrdili: „Hram Gospodnji, hram Gospodnji, ovo je.“

Riječ koja dođe Jeremiji od Gospodina govoreći,

Stani na vratima Doma Gospodnjega i ondje proglasi ovu riječ, i reci: Čujte riječ Gospodnju, svi vi iz Jude koji ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodu. Ovako govori Gospod nad vojskama, Bog Izraelov: Popravite svoje putove i svoja djela, i dat ću vam da prebivate na ovome mjestu. Ne uzdajte se u lažljive riječi govoreći: Hram Gospodnji, Hram Gospodnji, Hram Gospodnji — to su ovi.

Jer ako doista popravite svoje putove i svoja djela; ako doista izvršavate pravdu između čovjeka i njegova blišnjega; ako ne tlačite stranca, sirotu i udovicu, i ne prolijevate nevinu krv na ovome mjestu, niti idete za drugim bogovima sebi na propast: tada ću učiniti da prebivate na ovome mjestu, u zemlji koju sam dao vašim ocima, od vijeka do vijeka.

Evo, uzdate se u lažne riječi, koje ne mogu koristiti. Jeremija 7,1–8.

Lažljive riječi Židova u Jeremijino doba jesu lažljive riječi Koraha i njegovih sljedbenika, pobunjenika iz 1888. i, naravno, pobunjenika od 9/11. To su laži pod kojima se skrivaju pijanci Efrajimovi u Izaiji dvadeset i osam.

Zato čujte riječ Gospodnju, ljudi podrugljivi, koji vladate ovim narodom što je u Jeruzalemu. Jer rekoste: Savez smo sklopili sa smrću, i s paklom smo u sporazumu; kad prođe preplavljujuća pošast, neće doći do nas; jer od laži smo načinili svoje utočište i pod prijevarom smo se sakrili. Izaija 28:14, 15.

To je također laž koja predstavlja nedostatak ljubavi prema Istini, što u 2. Solunjanima dovodi do snažne zablude.

I zato će im Bog poslati silnu zabludu da povjeruju laži, kako bi bili osuđeni svi koji ne povjerovali istini, nego uživahu u nepravdi. 2. Solunjanima 2,11.12.

„Lažljive riječi“ predstavljaju bezumni zamisao da se spasenje nalazi u crkvi, a ne u izabranim glasnicima i njihovim izabranim porukama. Veza između Boga i čovjeka ostvaruje se i održava jedino po Njegovoj Riječi. On je Riječ, i nijedan čovjek ne dolazi k Ocu osim po Riječi. Krist je predstavljen po svojim izabranim glasnicima i po poruci koju oni iznose. Vjerovati drukčije znači mrziti Istinu i vjerovati laži. Jeremija osuđuje Židove koji se uzdaju u hram, podsjećajući ih na Šilo, gdje je Božji Kovčeg bio od ulaska u Obećanu Zemlju.

Zato ću učiniti ovom domu, koji se naziva mojim imenom i u koji se uzdate, i mjestu koje sam dao vama i ocima vašim, kao što sam učinio Šilu. I odbacit ću vas ispred lica svojega, kao što sam odbacio svu vašu braću, sav rod Efrajimov. Zato se ne moli za ovaj narod, niti podiži

vapaj ni molitvu za njih, niti mi posređuj za njih; jer te neću uslišiti. Jeremija 7:14–16.

Opaki Eli i njegova dva opaka sina, Hofni i Pinhas, odgovaraju i stoje u usporedbi s Koranom, Datanom i Abiramom time što su dopustili da se razvije rastuće otpadništvo sve dok se vrijeme milosti nije zatvorilo te su sva trojica umrla istoga dana, kao i Koran, Datan i Abiram. Svi oni umiru na nedjeljnom zakonu!

U pobuni Koraha na 11. rujna, i u pobuni Elijevoj, pobuni Židova u Jeremijinu svjedočanstvu te pobunjenika iz 1888., odbacuje se i diže buna protiv poruke i glasnika toga razdoblja. To razdoblje završava kod nedjeljnog zakona nakon dvaju testova. Prvi test traje od 11. rujna do 18. srpnja 2020., a drugi test jest čišćenje i pečačenje predstavljeno porukom Ponoćnog pokliča. Iz toga procesa pročišćenja Gideon i njegovih tristo pripremaju se zatrubiti u svoje trube, i to čine kada Samuel biva podignut kod nedjeljnog zakona, što je vrijeme kada Filistejci zarobljavaju Kovčeg. Tada se pobjedonosna crkva uzdiže kao stijeg.

Ta crkva ima kralja, po imenu Davida, i proroka predstavljenoga Ezekielom i Samuelom, pri padu Šila. Crkva će također imati svećenstvo predstavljeno Josipom. Vrijeme kušnje zakona o nedjelji jest ono u kojemu se oganj Duha Svetoga izlijeva bez mjere, kao što je predstavljeno sedmim pečatom. Taj oganj uništava glasovite ljude koji su se pobunili s Korahom, Datanom, Abiramom, Elijem, Hofnijem, Pinhasom i pobunjenicima iz 1888.

Upravo taj oganj izlivanja Duha Svetoga čini pozadinu drame pobjedonosne Crkve. Crkvu predstavljaju kralj David, prorok Ezekiel i svećenik Josip. To troje stoji u ognju koji uništava 250 uglednih ljudi, kao što je i Nabukodonozorov oganj uništio ljude koji su trojicu dostojnih bacili u peć. Kao pobjedonosnu Crkvu, sav svijet promatra kako ih bacaju u užarenu peć, i odjednom se Sin Božji pojavljuje s prorokom, svećenikom i kraljem Crkve—predstavljenima Šadraham, Mešahom i Abednegom. Četvorica tridesetogodišnjaka u užarenoj peći predstavljaju istinu da božanstvo sjedinjeno s čovječtvom ne griješi!

Korah, Datan i Abiram, koji su također Eli, Hofni i Pinhas, krivotvorina su pobjedonosne Crkve koja se sastoji od proroka, svećenika i kralja. Ta trojica jesu Gideonovih 300, tri tisuće duša na Pedeseticu, 300 mileritskih propovjednika, tristo karata iz 1843., koji imaju trideset godina kada dolazi nedjeljni zakon i oganj silazi s neba. Kod Ilije oganj je bio da razluči između pravih i lažnih proroka. Oganj koji silazi u Levitskom zakoniku osmog dana, kada Aron počinje služiti, proždire Aronovu žrtvu, koja je žrtva iz Malahije tri, ugodna kao u prijašnjim godinama. Taj isti oganj uništava one koji prinosе tuđi ili obični oganj, kako ih predstavljaju Hofni i Pinhas, Aronovi sinovi.

Kada Bog potvrđuje istinskoga proroka s Ilijom, ili istinskoga svećenika s Aronom, oganj vodi u smrt lažnih proroka Baalovih, koji su također Hofni i Pinhas. Hofni i Pinhas sinovi su Aronovi; oni su posljednji naraštaj zavjetnoga naroda koji biva izbačen iz usta Gospodnjih u vrijeme nedjeljnoga zakona.

„Ovo nisu riječi sestre White, nego riječi Gospodnje, i Njegova glasnica dala ih je meni da ih dam vama. Bog vas poziva da više ne djelujete protiv Njega. Dana je mnoga pouka u vezi s ljudima koji tvrde da su kršćani, a ipak otkrivaju Sotonine osobine, te duhom, riječju i djelom

priječe napredak istine i zasigurno slijede put kojim ih Sotona vodi. U svojoj tvrdoći srca prisvojili su vlast koja im nipošto ne pripada i koju ne bi smjeli vršiti. Kaže veliki Učitelj: 'Oborit ću, oborit ću, oborit ću.' Ljudi u Battle Creeku govore: 'Hram Gospodnji, hram Gospodnji smo mi', ali oni se služe običnim ognjem. Njihova srca nisu omekšana ni pokorena Božjom milošću." Manuscript Releases, svezak 13, 222.

„Obična vatra” jest ono što je upotrijebio Aronov sin kada je svećeništvo započelo. Broj „81” simbol je svećeništva, a u Levitskom zakoniku osmom poglavlju, prvom retku, prikazano je sedam dana očišćenja i posvećenja svećenika. Njihova se odjeća skida i zamjenjuje odjećom Nebeskoga Velikog Svećenika, kako je prikazano u Zaharijinoj viđenju Jošue i anđela u trećem poglavlju. Tih 300 u Zahariji predstavljeni su kao „ljudi kojima se čude”, jer su u povijesti predstavljali vrijeme kada Bog uklanja bezakonja svoga naroda, što je nedjeljni zakon, kada se Crkva preobražava iz ratoborne u pobjedonosnu. Nakon sedam dana posvećenja, počeli su služiti osmoga dana.

I sedam dana ne izlazite s vrata Šatora sastanka, dok se ne navrše dani vašega posvećenja; jer sedam dana on će vas posvećivati. Levitski zakonik 8,33.

Osmi dan simbol je osmoga koji je od sedmorice, Laodiceje koja se pretvara u Filadelfiju, osam duša u Noinoj arci, osmoga dana obrezanja i osmoga dana uskrsnuća. Taj dan jest nedjeljni zakon, kada se smrtonosna rana papinstva iscjeljuje te ono, stoga uskrsnuvši, postaje osmi, koji je od sedmorice.

I dogodi se osmoga dana da Mojsije pozva Arona i njegove sinove te starješine Izraelove. Levitski zakonik 9,1.

Osmoga dana svećenici su započeli službu, ali Aronovi sinovi prinijeli su „običan oganj”. Adventizam tvrdi da je on hram Gospodnji, a sestra White prepoznala je tu tvrdnju kao običan oganj. Ne samo da je to laž, nego je to i običan oganj, nasuprot svetomu ognju. Sveti oganj jest poruka Ponoćnoga pokliča, a obični oganj jest krivotvorena poruka mira i sigurnosti, koja će biti posljednja poruka što će je objaviti nijemi psi koji su odbili lajati i dati poruku upozorenja. U devetome poglavlju Aron prinosi žrtvu, i oganj silazi s neba te proždire žrtvu. Potom njegova dva opaka sina prinose običan oganj, a Božji ih oganj proždire.

I Aron podiže svoju ruku prema narodu te ih blagoslovi; potom siđe nakon što je prinio žrtvu za grijeh, paljenicu i žrtve pomirnice. Zatim Mojsije i Aron uđoše u Šator sastanka, pa izađoše i blagosloviše narod; i slava Gospodnja pokaza se svemu narodu. I oganj izađe ispred Gospoda te na žrtveniku spali paljenicu i pretilinu; a kad to sav narod vidje, povikaše i padoše ničice. A Nadab i Abihu, sinovi Aronovi, uzeše svaki svoju kadionicu, i staviše u njih oganj, i na nj metnuše kad, te prinesoše pred Gospodom tuđi oganj, što im on nije zapovjedio. Tada izađe oganj od Gospoda i proždrije ih, te pomriješe pred Gospodom. Levitski zakonik 9:22–10:2.

Ljudi iz Battle Creeka suvremeni su Sinedrij koji se uzda u svoju crkvenu strukturu više nego u poruku Istinitoga Svjedoka Laodiceji. Istiniti Svjedok Laodiceji jest Krist, i On se nikada ne mijenja, i On je uvijek upotrebljavao ljude po vlastitom izboru da iznesu poruku narodu koji je očitovao obilježja Laodiceje. Ništa novo nema pod suncem.

Izabrao je Mojsija, kojega je sam Bog obučavao četrdeset godina, baš kao što su bili obučavani Isus i njegov rođak Ivan. Izabrao je Mojsija, Krista i Ivana kao primjere onih koji su bili obučavani izvan formalnoga obrazovnog sustava. Nazaret predstavlja simbol osobe koja je izabrana, kao što su bili novi pridošlice; Jones i Waggoner u pobuni u Minneapolisu 1888. godine. Nazaret predstavlja poziv i posvećenje izabranoga čovjeka, ali izabrani je čovjek građanin grada koji je prezren.

A Natanael mu reče: Iz Nazareta može li doći što dobro? Filip mu reče: Dođi i vidi. Ivan 1,46.

Mucajući jezici iz Izaije 28 predstavljaju one koji su došli iz Nazareta. Nakon formaliziranja Millerove poruke 1831. godine, poruka je bila osnažena ispunjenjem proročanstva o drugom jao, predoznačujući ispunjenje proročanstva o trećem jao 11. rujna. Treće mesijansko proročanstvo razmotrit ćemo u sljedećem članku.

„Tri noći prije nego što je izgorio ured Reviewa, bila sam u tjeskobi koju riječi ne mogu opisati. Nisam mogla spavati. Hodala sam po sobi, moleći Boga da se smiluje svojem narodu. Tada mi se činilo da sam u uredu Reviewa s ljudima koji upravljaju tom ustanovom. Nastojala sam im govoriti i tako im pomoći. Jedan, koji je imao vlast, ustao je i rekao: ‘Vi govorite: Hram Gospodnji, hram Gospodnji smo mi; stoga imamo vlast činiti ovo i ono i još nešto. Ali Božja riječ zabranjuje mnoge od stvari koje predlažete učiniti.’ O svojem prvom dolasku Krist je očistio Hram. Prije svojega drugog dolaska ponovno će očistiti hram. On je bio ondje čisteći hram. Zašto? Zato što je bio unesen trgovački posao, a na Boga se bilo zaboravilo. Uz žurbu ovdje i žurbu ondje i žurbu negdje drugdje, nije bilo vremena misliti na nebo. Iznesena su načela Božjega zakona, i čula sam kako je postavljeno pitanje: ‘Koliko ste Zakona poslušali?’ Tada je izgovorena riječ: ‘Bog će u svojem negodovanju očistiti i pročistiti svoj hram.’”

„U noćnim viđenjima vidjela sam ognjeni mač ispružen nad Battle Creekom.

„Braćo, Bog s nama postupa krajnje ozbiljno. Želim vam reći da, ako nakon opomena danih u ovim požarima vođe našega naroda nastave ići svojim putem, kao što su činili u prošlosti, uzvisujući same sebe, Bog će sljedeće uzeti sama tijela. Jednako sigurno kao što On živi, progovoriti će im jezikom koji neće moći ne razumjeti.

„Bog nas promatra da vidi hoćemo li se poniziti pred Njim kao mala djeca. Ove riječi sada izgovaram da bismo Mu mogli pristupiti u poniznosti i skrušenosti te doznati što On traži od nas.” Publishing Ministry, 170, 171.

„Poruka za ovo vrijeme nije: ‘Hram Gospodnji, hram Gospodnji, hram Gospodnji jesmo mi.’ Koga Gospodin prima kao posude za čast? — One koji surađuju s Kristom; one koji vjeruju istini, koji žive istinu, koji objavljuju istinu u svim njezinim vidovima.” Review and Herald, 22. listopada 1903.

„Ovo nisu riječi sestre White, nego riječi Gospodnje, i Njegov mi ih je glasnik dao da ih prenesem vama. Bog vas poziva da više ne djelujete protiv Njega. Dana je mnogo pouka u vezi s ljudima koji tvrde da su kršćani, a ipak očituju Sotonine osobine, te duhom, riječju i djelom ometaju napredak istine i zasigurno slijede put kojim ih Sotona vodi. U tvrdoći svojega srca prisvojili su vlast koja im ni na koji način ne pripada i koju ne bi smjeli vršiti. Kaže veliki

Učitelj: 'Prevrnut ću, prevrnut ću, prevrnut ću.' Ljudi u Battle Creeku govore: 'Hram Gospodnji, hram Gospodnji mi smo', ali se služe običnim ognjem. Njihova srca nisu omekšana ni pokorena Božjom milošću." Manuscript Releases, svezak 13, 222.